

Noordzee

Paal 10

Bos

Berkenplas

Baken

Kobbeduinen

Vuurtoren

Watertoren

Dorp

Polder

Westerplas

Bank van Banck

Jachthaven

Veerdam

Het Rif

Waddenzee

Het is tijd

‘Het is tijd,’ zegt De Oude Man als hij zich omdraait naar Rif.

Rif trekt een gezicht: ‘Nou al?’ Hij rekt zich uit en probeert te gapen, maar dat lukt niet echt.

‘Ja,’ zegt De Oude Man. ‘En laat dat nou al maar zitten, zo kort is het niet geleden.’

Rif neemt De Oude Man in zich op. Hij heeft gelijk. Het is lang geleden. De kleding van de grijsaard is versleten en hij heeft een enorme baard. Die had hij nog niet toen ze de afspraak maakten. Of wel...? Rif keek nooit op die manier naar mensen. Niet naar hun uiterlijk. Hij is gewend om te kijken naar hoe iemand is. Want dat is wat blijft, had zijn moeder hem geleerd. De buitenkant zal steeds ouder worden, maar de binnenkant steeds wijzer en dus ook mooier. Mensen leren hun hele leven. Als het goed is.

‘Rif van Bosch. Je wordt morgenavond op slag van zeven verwacht bij het baken van de Kobbeduinen voor nadere instructies: om wie het gaat en wanneer. Ik reken erop dat je er bent. Je moet wel!’

‘Jaja,’ zegt Rif. Het lukt hem niet meer om ongeïnteresseerd te doen. Gelukkig zijn er dingen die wel heel goed lukken. Zoals de opdracht die hij gaat krijgen. Want daarom is hij op Schiermonnikoog. Omdat hij het kan. En omdat hij het beloofd heeft. Het is de mooiste ruil die hij ooit heeft gedaan. Alweer zo lang geleden...

De Oude Man is opeens verdwenen. Dat doet ie nou altijd. Daar zal Rif nooit aan wennen.

